

erede Medlem, og det undrer mig ikke, at det erede Medlem siger det, thi det erede Medlem har en saa overordentlig stor Tillid til sin egen Visdom, at han naturligt ogsaa anser sig for at forstaa sig langt bedre paa Færøernes Forhold end selve Færøernes Repræsentation, skjøndt det erede Medlem maatte aldrig har været paa Færøerne. Det erede Medlem var saa god at oplæse en vis Del af Motiverne til Lovforslaget, nemlig den Del, som handler om Amtmandens Bemærkninger, hvormed denne i sin Tid indsendte Sagen fra Færøerne til Justitsministeren; men derimod henlede det erede Medlem naturligvis ikke Thingets Opmærksomhed paa, hvad der kommer først i Motiverne, hvor det med tydelige og rene Ord er udtalt, at det er selve Lagthinget, som den Gang Sagen om Kommunalraadenes Sammensætning var forelagt, indgik med Indstilling om, „at Ministeriet under Forudsetning af, at det da foreliggende Lovforslag om de første Landskommuners Styrelse maatte vinde allerhøieste Stadfæstelse, vilde foranledige, at de i Lagthingsloven for Valgret og Valgbarhed opstillede Betingelser maatte blive forandrede i Overensstemmelse med de i hint Lovforslag optagne Bestemmelser, dog faaledes at det for at sikre Eiendomsbesidderen den fornødne Indflydelse ved Lagthingsvalgene maatte bestemmes, at den ene Halvdel af Lagthingets Medlemmer i hvert Præstegjæld skulde vælges af den Femtedel af Valgerne, som svarer den højeste Slat til Amtsrepartitionsskatten og efter Formue og Leilighed.“

Det er altsaa Færøernes Lagthing, som netop under Behandlingen af en anden Sag har været opmærksomt paa, at Gjennemførelsen af hin anden Sag med Nødvendighed maatte føre til en Omordning af Valgbestemmelserne for Lagthingets Bekommende, og det er netop Færøernes Lagthing, som ligeledes har indstillet, at der maatte foretages den Forandring, som her er Tale om, det er altsaa ikke Amtmanden, som har henvendt sig til den villige Adresse, Justitsministeren, men det er Færøernes folkeaarne Repræsentation, gennem hvilken det er sket. Nu forekommer det mig, at man kan have en nok saa fuldstændig og sikker Overbevisning om, at det, man mener, er rigtigt, og at det, som alle Andre mene, er urigtigt, men at man dog, naar man er Medlem af en Repræsentation, og der er Tale om at tilvejebringe et Lovforslag for en anden Del af Riget, og denne anden Del af Riget selv har en Repræsentation, som har indstillet Forslaget, skulde udtrykke sig noget mere varsomt derom. Men jeg vender tilbage til, hvad jeg bemærkede, at Færøernes Lagthing har en dobbelt Karakter, og at dette gjør det dobbelt nødvendigt at være opmærksom paa en betryggende Sammensætning af Lagthinget. Jeg har allerede omtalt det ene Moment, den over-

ordnede Kommunalinstants er sammensat paa Grundlag af en meget bred og ubivillig Valgretsmezhode; men der var den anden Omstændighed, at den tillige har en politisk Karakter, og her maa dog uengetlig Opmærksomheden blive henvendt paa, hvorledes det da forholder sig med den politiske Repræsentation i Kongeriget. Nu er det meget muligt, at det erede Medlem heller ikke er fornøjet med denne og ogsaa vil have den forandret; men man er som sagt virkelig nødsaget til indtil videre at holde sig til, hvad der foreligger, hvad der er Lov, og ikke til, hvad det erede Medlem ønsker, og jeg tror, at det er temmelig bekendt her i Landet, at Repræsentationen ikke er een og udelst, men at den, for at bruge det erede Medlems Udtryk, er brudten. Vi have jo som bekendt to Thing, Folkethinget og Landsthinget, og jeg veed ikke rettere, end at Landsthingets Valgmaade er en anden end den, der findes Sted med Hensyn til Folkethingets. Den ene Hovedting, jeg beder fastholdt, er altsaa de i Forholdenes Natur liggende Omstændigheder, der tale for at tilvejebringe en saadan Sammensætning, indføre saadanne Valg til Lagthinget som dem, der her ere foreslaaede i Lovforslaget, og den anden Hovedting, som jeg vil bede fastholdt, er den, at det er fra Lagthinget selv, at Begjæringen om en saadan Omordning er kommen. Jeg kan ikke negte, at det forekommer mig, at Justitsministeren vilde have stillet sig paa en besynderlig Maade til disse Ord, der særlig ere undergivne hans Forsorg, dersom han vilde have skudt tilside, hvad denne Repræsentation har andraget paa, og var gaaet ind paa noget ganske Nyt; thi disse Ord, som det erede Medlem gjør sig til Talsmand for, have slet ikke fundet nogen Talsmand i Færøernes Lagthing. Der har vel der været delte Meninger, men slet ikke om det Punkt, hvorom der her er Tale; i den Hensende har der ikke været nogen Uenighed tilstede. Jeg skal her gjentage, hvad jeg tillod mig at ytre ved denne Sags 1ste Behandling, nemlig at det forekommer mig, at den sande Liberalitet og det sande Frisind ligeoverfor disse fjerne Ord bestaar ikke i at kaste til Side, hvad de selv ønske og begjære, stolende paa sin egen store Visdom, men at det sande Frisind og den sande Hensyntagen til disse Ord er saavidt muligt at lade dem raade for, hvad der angaar deres egne Sager. Karakteristisk for den Maade, hvorpaa det erede Medlem stiller sig til Sagen, er ogsaa det til § 8 stillede Forslag, som gaar ud paa at forandre Valgperioden fra 6 til 4 Aar. Det erede Medlem var aabenbart noget i Forlegenhed med at finde Grunde for dette sit Forslag. Den første og væsentligste Grund, som han fremkom med, var den, at man havde sluttet sig til et Mindretal i Lagthinget, der var for at gjøre denne Forandring. Det erede Medlem mener altsaa, at naar der foreligger et Flertal og et Mindretal i Lagthinget, saa